

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

Яцина В. В.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Сьогодні промислові підприємства України стикаються з проблемами суттєвого зменшення ділової активності у багатьох галузях економіки, що пов'язано з політичними коливаннями та відсутністю чіткої і прозорої стратегії подальшого економічного розвитку. Сучасний стан соціально-економічних відносин у виробничій сфері загострив питання забезпечення економічної ефективності підприємств, зокрема, промислових.

До чинників, що негативно впливають на функціонування виробничо-господарської інфраструктури, можна віднести наступні:

- зовнішні коливання державної економічної та соціальної політики, що негативно впливають на конкурентоспроможність та економічну стійкість підприємств;
- знецінення національної валюти, наслідками чого є збільшення собівартості готової продукції і відмова від довгострокових контрактів на виробництво промислової продукції;
- постійно зростаючий податковий тягар та комунальні тарифи, зокрема, на енергоносії, складова витрат на які на промислових підприємствах є значною;
- високий ступінь невизначеності подальших дій у зв'язку з нестабільністю економічної ситуації в країні.

Все це вимагає від підприємств швидкої мобільності у прийнятті управлінських рішень щодо забезпечення економічної ефективності в умовах непередбачуваності розвитку подій. Звісно, це призводить до зростання ризиків, ускладнює процес прогнозування майбутньої діяльності, зменшує його точність і потребує розробки дієвих механізмів та методів «пристосування» до сучасних умов господарювання.

До шляхів забезпечення економічної ефективності, на нашу думку, слід віднести:

- 1) постійний моніторинг діяльності трудового потенціалу підприємства з метою його подальшої оптимізації;
- 2) віддання переваг укладанню короткострокових виробничих контрактів та зменшення періоду обігу оборотних коштів;
- 3) скорочення або оптимізація трудомістких операцій та функцій, що призводять до зростання у часі виробничого процесу та витрат;
- 4) зосередження на ключових компетенціях підприємства та передача непрофільних функцій зовнішньому виконавцеві, тобто, використання аутсорингових послуг;
- 5) впровадження новітніх технологій у виробництво для підвищення технічного рівня та конкурентоспроможності продукції підприємства на ринку.